

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J. W.

przeciwko K. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 maja 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany w skardze kasacyjnej jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się wyłącznie na oczywistą zasadność skargi. Jego zdaniem ma ona wynikać stąd, że przyznane zadośćuczynienie co do swojej wysokości nie jest odpowiednie, a rażąco wygórowane. Pozwany twierdzi bowiem, że skutki psychiczne molestowania nie są widoczne, a w latach molestowania między powódką i pozwanym były dobre stosunki. Choć oczywiście kwestia ustalenia odpowiedniej wysokości zadośćuczynienia jest ocenna, to Sąd *meriti*, uwzględniając całokształt konkretnej sprawy, powinien tego dokonać. W tej sprawie, uwzględniając wiek powódki w latach molestowania, jego długotrwałość, jak i konsekwencje psychiczne dla powódki, nie sposób stwierdzić, aby uwzględniając powództwo Sądy naruszyły zasady sztuki prawniczej w sposób oczywisty.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

aw

jw